

Dle rozdělovníku

Rozhodnutí nabylo právní moci: 29. 4. 2021
za správnost: [REDACTED]

V Praze dne 31. 3. 2021
Č. j. MK 22063/2021 OPP
Sp. zn. MK-S 733/2020 OPP
Vyřizuje: [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **prohlašuje** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, soubor „**Pozůstatky mostu v Lázních Toušeň**“, za kulturní památku. Předmětný soubor se skládá z **poz. par. č. 676, poz. parc. č. 677/4, poz. parc. č. 691/4 jejich nedílnou součástí je archeologický nemovitý nález reliktnů mostu, vše k. ú. Lázně Toušeň, obec Lázně Toušeň, okr. Praha-východ, Středočeský kraj.**

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: [REDACTED]

[REDACTED] zastoupení na základě plné moci ze dne 13. 5. 2020 [REDACTED]
[REDACTED] advokátem advokátní kanceláře STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9, ČAK 11352.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je příloha s orientačním zákresem umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy, nedílnou součástí rozhodnutí je dále čtyři identifikační fotografie kulturní památky.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 25. 3. 2019 podnět **Akademie věd České republiky** na prohlášení archeologického nemovitého nálezů „**Pozůstatky mostu v Lázních Toušeň**“, za kulturní památku. Ministerstvo tento podnět vyhodnotilo a v uvedené věci zahájilo správní řízení. Popis dle tohoto návrhu:

„Nález byl učiněn během záchranného výzkumu, který byl vyvolán podnikatelskou činností stavebníka, a to čištění dna nádrže Malvíny v lokalitě Mezi Mosty v obci Lázně Toušeň. Výskyt archeologických památek byl předpokládán již z předchozího záchranného archeologického výzkumu i náhodných nálezů. Jedinečným náhodným nálezem můžeme

označit nález železného meče typu S, který podle tzv. Petersenovy typologie pochází z druhé poloviny 10. století našeho letopočtu.

Lokalita vykazuje unikátní komunikační situaci přechodu přes řeku Labe v blízkosti soutoku s Jizerou, jejíž vývoj lze sledovat již od pravěku. S velkou mírou pravděpodobnosti lze pod výšinným hradištěm předpokládat brod. Brod zde fungoval již v raném středověku, kdy ostroh nad řekou tzv. Hradištko strážil říční přechod. Brod byl později přeměněn v přívoz, který je zmiňován již ke konci 13. století. V 16. století byl vystavěn dřevěný most, který sloužil do konce 18. století a poté byl nahrazen opět přívozem. Do současné doby se zachovala v téměř intaktní podobě jen malá část původního přechodu přes řeku.

Informace, potřebné k zahájení řízení o prohlášení archeologického nálezů za kulturní památku podle § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči Vám zasiláme v příloze. Návrh byl projednán na zasedání Archeologické evaluační komise AV ČR. Na základě stanoviska Archeologické evaluační komise AV ČR **doporučujeme** prohlášení uvedeného archeologického nálezů za kulturní památku.

Pozůstatky dřevěného mostu se nacházejí na dně vodní nádrže Malvíny v lokalitě s pomístním názvem Mezi Mosty. Nádrž Malvíny a jezero Mezi Mosty odděluje přibližně 60 m široký násep, který představuje terénní relikv komunikace. Malvíny jsou tvořeny z části původním korytem (ramenem) řeky Labe a z části zatopeným prostorem po těžbě písku. Dnes nádrž slouží k chovu ryb, vodního ptactva a k rekreaci.

Dávnou historii lokality podkryly především nálezy artefaktů učiněné často v souvislosti s těžbou písku ve 20. století. Již v roce 1950 byl na lokalitě nalezen bronzový meč datovaný do střední nebo mladší doby bronzové. Dnes je tento meč součástí školní sbírky Ústavu pro archeologii FF UK v Praze.

Archeologický výzkum vyvolaný těžbou písku v letech 1995 - 1997 poskytl informace o osídlení dnes již vytěženého prostoru. Na lokalitě byly nalezeny archeologické památky datované do mladší doby bronzové, doby halštatské a do novověku. Ve středověku se v popisovaných místech nalézaly brody přes tehdejší labská ramena. Ve 13. století máme písemnými prameny doložený přívoz. V letech 1561 - 1562 byl zbudován na místě přívozu dřevěný most, který se skládal ze dvou částí. První most procházel přes bývalé rameno řeky Labe pod lokalitou Hradištko. Na tento most navazoval další, který překlenoval hlavní tok řeky Labe.

Mostní přechod přes Labe usnadnil cestu vedoucí z Prahy do Slezska. V průběhu válek a povstání v 17. a 18. století byl zničen a znova obnovován. Most sloužil až do druhé poloviny 18. století, kdy byl opět nahrazen přívozem. Ostrov, jenž mezi mosty vznikl, se začal nazývat „Mezi Mosty“. Po vytěžení písku koncem 20. století byl prostor zatopen. Dnes slouží jako jezero.

V bezprostředním sousedství a v přímé historické souvislosti s dotčenou lokalitou leží významné archeologické naleziště Hradištko, které bylo osídleno v pozdní době kamenné - eneolitu (řivnáčská kultura), kdy se zde nacházelo výšinné opevněné sídliště. Další nálezy pocházejí z doby bronzové (únětická a knovízská kultura). Archeologické výzkumy provedené především v 70. letech 20. století doložily opevnění a pozůstatky osídlení z raného středověku, kdy byla ostrožna opevněna příkopem a pravděpodobně také palisádou.

Od roku 1958 je Hradištko chráněnou kulturní památkou, zapsaná pod rejstříkovým číslem ÚSKP: 30371/2-2215 -hradiště Na Hradišti, archeologické stopy (katalogové č.: 1000141811).

Lokalita vykazuje unikátní komunikační situaci přechodu přes řeku Labe při nedalekém soutoku s Jizerou, jejíž vývoj lze sledovat již od pravěku. Tehdy pod výšinným hradištěm můžeme s velkou mírou pravděpodobnosti předpokládat brod. Brod zde fungoval také v raném středověku, tedy v době, kdy ostroh nad řekou zvaný Hradištko „strážil“ zmiňovaný říční přechod. Brod byl později přeměněn v přívoz, který je zmiňován poměrně unikátně již ke konci 13. století. V 16. století došlo k výstavbě dřevěného mostu, který sloužil do konce 18. století, kdy byl opět nahrazen přívozem.

Do současné doby se zachovala v téměř intaktní podobě jen malá část původního přechodu přes řeku. Na území navrhované kulturní památky by měly být vyloučeny veškeré změny současného georeliéfu, zejména zásahy do dna zatopeného slepého ramene a náspu.

Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, úsek státní památkové péče, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise ze dne 15. 4. 2020, č. j. OSÚÚPPP-37173/2020-PACJI, vyjádřil s prohlášením předmětných věcí za kulturní památku **souhlas**, a to s následujícím odůvodněním:

„Předmětné pozůstatky mostu, nacházející se ponejvíce pod hladinou nádrže Malvíny a navazující na terénní val pozemku p. č. 676 východně od obce Lázně Toušeň, v lokalitě zvané Mezi Mosty, byly doloženy záchranným archeologickým výzkumem, který v lokalitě proběhnul od 10. 12. 2016 do 26. 5. 2017. Při výzkumu byly objeveny pozůstatky mostu - mostní piloty, náležející pravděpodobně poslednímu zde existujícímu mostu, který sloužil od své výstavby v 16. století až do konce století 18., kdy byl nahrazen přívozem. Most v této lokalitě měl i své dřívější předchůdce a mnoho století před ním byl na jeho místě brod přes rameno řeky Labe. Pozůstatky mostu spolu s nejbližším okolím a též místem původního brodu mohou mít také souvislost s hradištěm Na Hradišti z období mladší doby hradištní, které se nachází na ostrohu západně nad nalezenými pozůstatky

Památková hodnota je dle názoru orgánu státní památkové péče na základě podkladů AV ČR nesporná zejména pro již učiněné nálezy - dřevěné mostní piloty hojného počtu dochované v dobrém stavu coby unikátní pozůstatek mostu ze 16. století. Dále se v okolí mostu našly další předměty z raného středověku, velmi ojedinělé kvality a míry dochování. Vzhledem k tomu, že dosavadní výzkum v lokalitě byl pouze záchranného charakteru a již při něm byly objeveny takto významné hodnoty pro místní i celostátní historii, domníváme se, že plošná ochrana pomůže uchovat naleziště a na něm zachované nemovité artefakty pro budoucnost se vším potenciálem, který takováto lokalita skýtá.

*Úsek památkové péče, Odboru stavebního úřadu, územního plánování a památkové péče MěÚ Brandýs nad Labem - Stará Boleslav z těchto důvodů souhlasí s předloženým odborným návrhem AV ČR na prohlášení pozůstatků mostu v Lázních Toušeň, v obci Lázně Toušeň, spolu s pozemky p. č. 677/1, 676, 691/3, na jejichž částech se pozůstatky nacházejí, v k. ú. Lázně Toušeň, v plném rozsahu a prohlášení pozůstatků mostu za kulturní památku **doporučuje**.“*

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor kultury a památkové péče, ve svém vyjádření č. j. 026452/2020/KUSK ze dne 14. 2. 2020, prohlášení uvedených věcí za kulturní památku **doporučil**, a to s následujícím odůvodněním:

„Předmět návrhu představuje soubor věcí skládajících se z náspu a reliktní dřevěného mostu - pilotů, které se nacházejí na na poz. parc. č. 677/1, 676, 691/3 k. ú. Lázně Toušeň, na dně vodní nádrže Malvíny, v místní části Mezi Mosty.

Pozůstatky dřevěného mostu na dně vodní nádrže byly nalezeny v rámci záchranného výzkumu při čištění dna nádrže na přelomu let 2016-2017. Nález byl zde předpokládán již na základě předchozích informací o tomto území, kde již byly v minulosti nalezeny archeologické památky od mladší doby bronzové až do novověku. Součástí nálezů je jedinečný železný meč z 2. pol. 10. stol. Ve středověku zde byl brod, v 16. stol. zde byl vybudován dřevěný most, který sloužil až do 18. stol. Ve 20. stol. byla lokalita zatopena a dodnes je zde jezero. Podobněji je předmět návrhu popsán v předloženém podnětu Akademie věd ČR.

Lázně Toušeň jsou významnou archeologickou lokalitou, jak se uvádí např. na web. stránkách města: „Starobylý městyš Toušeň leží na levém břehu Labe proti soutoku s Jizerou, na valu osídleném po pět tisíciletí. Archeologické nálezy zde dokládají mimo jiné kultury řivnáčskou, starounětickou a laténskou. Nejvýznamnějším objevem je spirálovitá záušnice, nejstarší nález zlata ve Střední Evropě - z doby 3000 let před Kristem.

Pozůstatky mostu představují památkově cenný doklad historických mostních konstrukcí, stejně tak terénní úpravy. Lokalita byla již v minulosti místem archeologických nálezů (pozn. v blízkosti se nachází také KP archeologické naleziště Hradištko).

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor kultury a památkové péče podnět na prohlášení za kulturní památku - pozůstatky mostu v Lázních Toušeň, na poz. parc. č. 677/1, 676, 691/3 k. ú. Lázně Toušeň, včetně pozemků, obec Lázně Toušeň, okres Praha- východ doporučuje“

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byl o podání návrhu písemně vyrozuměn vlastník věci navržených na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastník této možnosti využil. [redacted] advokát advokátní kanceláře STRÁNSKÝ & PARTNEŘI, právní zástupce obou účastníků řízení na základě doložené plné moci, zaslal na Ministerstvo kultury dopis ze dne 27. 5. 2020. Obsah tohoto vyjádření:

„V právním zastoupení pana [redacted]

si

dovoluji učinit následující vyjádření ve správním řízení, které je v současnosti Ministerstvem kultury vedeno ve věci: „řízení o prohlášení pozemku parc. č. 677/1, 676, 691/3 včetně archeologického nemovitého nálezu pozůstatků mostu, vše k. ú. Lázně Toušeň, obec Lázně Toušeň, okr. Praha-východ, Středočeský kraj, za kulturní památku“.

Klienti respektují zde se nacházející archeologické nálezy a chápou potřebu jejich památkové ochrany, jak je tato popsána a zdůvodněna v návrhu, který Vám byl zaslán Akademií věd ČR. V něm však klienti upozorňují na jeho bod č. 7 (str. 3) kde se nachází snímek katastrální mapy „s vyznačením umístění nálezu a navrhovaného rozsahu kulturní památky. Na to pak na str. 4 návrhu Akademie věd ČR navazují ještě tyto dva podrobnější zákresy. S takovýmto rozsahem kulturní památky lze souhlasit, neboť odpovídá skutečnosti, a je vhodným kompromisem mezi veřejným zájmem na ochraně kulturního dědictví na straně jedné a ústavně chráněným vlastnickým právem klientů na straně druhé.

Naopak klienti nemohou v žádném případě souhlasit s tím, aby předmětem památkové ochrany byly celé jejich pozemky parc. č. 677/1 a 691/3 v kat. úz. Lázně Toušeň, neboť k takto rozsáhlému omezení jejich ústavně chráněného vlastnického práva není dán žádný skutečný důvod. Předmětné archeologické nálezy se mimo výše uvedenou zcela konkrétní plochu nenacházejí, přičemž oba uvedené pozemky klientů jsou značně rozsáhlé a zasahující i daleko mimo předmětnou lokalitu (týká se zejména pozemku parc.č. 677/1, jehož jeden konec je od předmětné plochy vzdálen cca 500 metrů). S prohlášením kulturní památky na celé ploše těchto svých dvou pozemků tak klienti zásadně nesouhlasí a navrhují, aby takto kulturní památka prohlášena nebyla.

Pod bodem 8 na straně 5 návrhu Akademie věd ČR, označeném „Navrhovaný rozsah památky vymezený body v souřadnicovém systému S-JTSK1 se uvádí: „Plocha navržená k ochraně je vymezena liniemi následujícími bodů tvořícími polygony.“.

Klienti se obrátili na úředně oprávněného zeměměřičského inženýra [redacted] (GEVIA s.r.o.), aby tyto body zanesl do katastrální mapy.

Jak jsem již uváděl výše, tak s takovýmto rozsahem kulturní památky lze souhlasit, a klienti se rozhodli adekvátně tomu své pozemky rozdělit tak/aby byla zajištěna ochrana kulturní památky v plošném rozsahu dle návrhu Akademie věd ČR (ve skutečnosti ještě o něco větším) při současném zmírnění dopadu do vlastnických práv klientů. Oproti návrhu AVČR se však klienti rozhodli:

- *nedělit pozemek parc. č. 676 (který by tedy byl jako jediný předmětem památkové ochrany o celé své ploše), neboť mimo předmětnou plochu by zůstala jen tato malá část, jejíž samostatná existence by neměla smysl.*
- *rozdělení pozemku parc. č. 677/1 v pohledové „levé části“ dotáhnout až k hranici pozemku parc. č. 659/1, aby nebylo sporu, kam až památková ochrana sahá, a aby zde nevznikl úzký proužek spojující dvě části pozemku 677/1.*

Po těchto úpravách by plocha klienty navržená k ochraně zahrnovala celý pozemek parc. č. 676, a části pozemků parc. č. 677/1 a 691/3.

Klienti již k tomuto účelu u výše uvedené k tomu oprávněné osoby objednali zhotovení potřebného geometrického plánu k rozdělení stávajících pozemků parc. č. 677/1 a 691/3, který Vám v zastoupení klientů zašlu obratem po jeho zhotovení a schválení katastrálním úřadem. Za tímto účelem žádám o posečkání s rozhodnutím ve věci samé o alespoň 2 měsíce.“

Ministerstvo kultury důkladně posoudilo žádost vlastníků a jejich žádosti následně vyhovělo.

Dne 24. 7. 2020 obdrželo Ministerstvo kultury dopis právního zástupce vlastníků advokáta [REDAKCE] ve kterém předložil výše zmiňovaný geometrický plán k oddělení stávajících pozemků.

Dne 5. 11. 2020 obdrželo Ministerstvo kultury dopis právního zástupce vlastníků advokáta [REDAKCE] Popis dle tohoto dopisu:

„Dovoluji si prozatím jen ve stručnosti reagovat na Vaše sdělení ze dne 4. 9. 2020. Na jeho základě klienti mým prostřednictvím objednali u zhotovitele geometrického plánu (jehož úplnou elektronickou podobu jsem Vám již zaslal) zajištění též souhlasu stavebního úřadu, který je nezbytný v případě dělení pozemků na žádost vlastníka (nutný podklad pro zápis do katastru nemovitostí). Pro transparentnost předkládám komunikaci mezi zhotovitelem geometrického plánu [REDAKCE] a úřední osobou z příslušného stavebního úřadu...“

Není v našich silách jakkoliv urychlit vydání souhlasu stavebního úřadu, na jehož základě bude následně na příslušný katastrální úřad obratem podán návrh na zápis nových (oddělených) pozemků do katastru nemovitostí. Zdvorně proto žádám o posečkání o dalších 60 dnů.“

Závěrem si dovolím Vám sdělit svůj nesouhlas s Vaším právním názorem, uvedeným ve Vašem sdělení ze dne 4. 9. 2020, když dle mého názoru prohlášení kulturní památky na přesně určené části pozemku, dle řádného a katastrálním úřadem schváleného geometrického plánu, nic nebrání. Při opačném (Vašem) výkladu by i při prohlášení „miniaturní“ kulturní památky o rozsahu třeba jen několika metrů čtverečních na velkém pozemku o rozloze třeba i desítek hektarů musel být kulturní památkou dotčen celý takový pozemek, což je dle mého názoru výklad práva vedoucí k poněkud absurdním závěrům. Nechci nicméně v tomto vést zbytečný spor, a spolu s klienty se tak snažíme o vyhovění Vašemu požadavku, jak je výše uvedeno.“

Ministerstvo kultury vyhovělo žádosti účastníků řízení a prodloužilo lhůtu pro vydání rozhodnutí o dalších 60 dnů. Zároveň však Ministerstvo kultury konstatuje, že jakožto správní orgán státní památkové péče, je povinno řídit se platnou legislativou České republiky. Dle § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, je katastr nemovitostí zdrojem informací, které slouží: „k ochraně práv k nemovitostem, pro účely daní, poplatků a jiných drobných peněžitých plnění, k ochraně životního prostředí, k ochraně nerostného bohatství, **k ochraně zájmů státní památkové péče**, pro rozvoj území, k oceňování nemovitostí, pro účely vědecké, hospodářské a statistické“. Dále dle § 51 téhož zákona: „Údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické

určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, **jsou závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru.**“ Ministerstvo kultury může dle § 2 odst. 1 písmene a) příp. b), zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, prohlásit nemovité a movité věci, případně jejich soubory za kulturní památku, nikoliv však jejich pouhé části. V případě, že vlastník nesouhlasí s prohlášením pozemku, jehož památkově hodnotná část zabírá pouze menší část jeho celé plochy, může podniknout kroky, které povedou k vyčlenění památkově hodnotného území z celkového rozsahu pozemku, tak jak to bylo učiněno v tomto případě. Oddělení pozemků však musí být zaneseno v katastru nemovitostí, jehož údaje slouží jako závazný oficiální zdroj informací pro správní řízení o prohlášení nemovité věci či jejich souborů za kulturní památku. K pochybení ze strany Ministerstva kultury ve výše uvedené věci tudíž nedošlo.

Dne 22. 12. 2020 obdrželo Ministerstvo kultury dopis právního zástupce účastníků řízení, advokáta [REDAKCE] Popis dle tohoto dopisu:

„Teprve dnešního dne byl příslušným stavebním úřadem vydán (přesně čtvrt roku po podané žádosti) přiložený souhlas s dělením pozemku dle geometrického plánu, který jsem Vám již dříve zaslal. Na jeho základě bude nyní na příslušný katastrální úřad podán návrh na zápis nových (oddělených) pozemků do katastru nemovitostí. Zdvorně proto žádám o posečkání s rozhodnutím ve věci samé o dalších 60 dnů.“

Ministerstvo kultury důkladně posoudilo důvody opětovné žádosti účastníků řízení o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí o dalších 60 dnů a žádosti vyhovělo.

Dne 14. 1. 2021 obdrželo Ministerstvo kultury dopis právního zástupce vlastníků advokáta [REDAKCE] Popis dle tohoto dopisu:

„Dovoluji si tímto navázat na svá předchozí podání v této věci, a předložit Vám přiložený výtisk z katastrální mapy, dokládající, že příslušný katastrální úřad již provedl zápis nových (oddělených) pozemků do katastru nemovitostí.“

Po vyhodnocení podkladů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že soubor „Pozůstatky mostu v Lázních Toušeň“, který se skládá z poz. par. č. 676, poz. parc. č. 677/4, poz. parc. č. 691/4, a jejichž nedílnou součástí je archeologický nemovitý nálezný reliktů mostu, vše k. ú. Lázně Toušeň, obec Lázně Toušeň, okr. Praha-východ, Středočeský kraj, splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku, neboť se jedná o velice vzácný archeologický nálezný relikt související s komunikační nutností propojení obou břehů a přepravě přes řeku již od pravěku až do 18. stol. Při záchranném archeologickém výzkumu byly odhaleny dřevěné reliktů přemostění řeky. Přečhod přes řeku v těchto místech byl využíván nejprve jako brod, následně zde zřejmě fungoval přívoz a už kolem poloviny v 16. století zde byl zbudován první dřevěný most, který byl sice následně vlivem válečných událostí 17. a 18. stol. zničen. Byl zde však znovu vybudován a opět sloužil pro potřeby důležité obchodní komunikace mezi Prahou a Slezskem, a to až do druhé pol. 18. stol. O důležitosti a dlouhé kontinuitě využívání tohoto místa svědčí i fakt, že nad tímto přechodem řeky vzniklo v období eneolitu opevněné sídliště, které se dále vyvíjelo. Z učiněných archeologických výzkumů byly na tomto místě odhaleny nálezy z doby bronzové a dále i z období raného středověku. Toto nedaleké výšinné hradiště již je zapsanou kulturní památkou (tzv. Hradištěko, ÚSKP 30371/2-2215), a to od roku 1958. I vzhledem k tomu, že obě tyto archeologické lokality spolu dle názoru Ministerstva kultury jednoznačně souvisí, je prohlášení tohoto významného komunikačního bodu za kulturní památku více než žádoucí.

Ministerstvo kultury je toho názoru, že význam místa pomal utvářet i širokou okolní krajinu. Schopnost krajiny „pamatovat si“ jednotlivé fáze svého vývoje je nezpochybnitelná,

a tudíž je možné předpokládat, že moderní nedestruktivní metody i případné záchranné exkavační práce budoucích archeologických výzkumů mohou zachytit v okolí další s místem spojené významné archeologické lokality.

Dle názoru Ministerstva kultury památková hodnota souboru však nespočívá pouze v nalezených dřevěných pilířích mostu z 16. stol., ale právě také v historickém kontextu a způsobu využití tohoto místa. Není vyloučeno, že soubor kulturní památky „Pozůstatky mostu v Lázních Toušeň“ může dále v budoucnu pomoci rozšířit archeologické poznání a kulturní dědictví České republiky v nejbližším okolí.

Z výše uvedeného vyplývá, že tento archeologický nemovitý nálezků mostu, ke kterému patří i násep bývalé komunikace na poz. parc. č. 676, k. ú. Lázně Toušeň, je třeba chránit, a to nejen pro jeho nesporné hodnoty historické, a řemeslně-technologické, ale i společensko-edukativní. Jedná se tak o významný doklad historického vývoje, způsobu a prostřední společnosti od mladší doby bronzové do 18. stol. Z uvedených důvodů rozhodlo Ministerstvo kultury tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastížen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

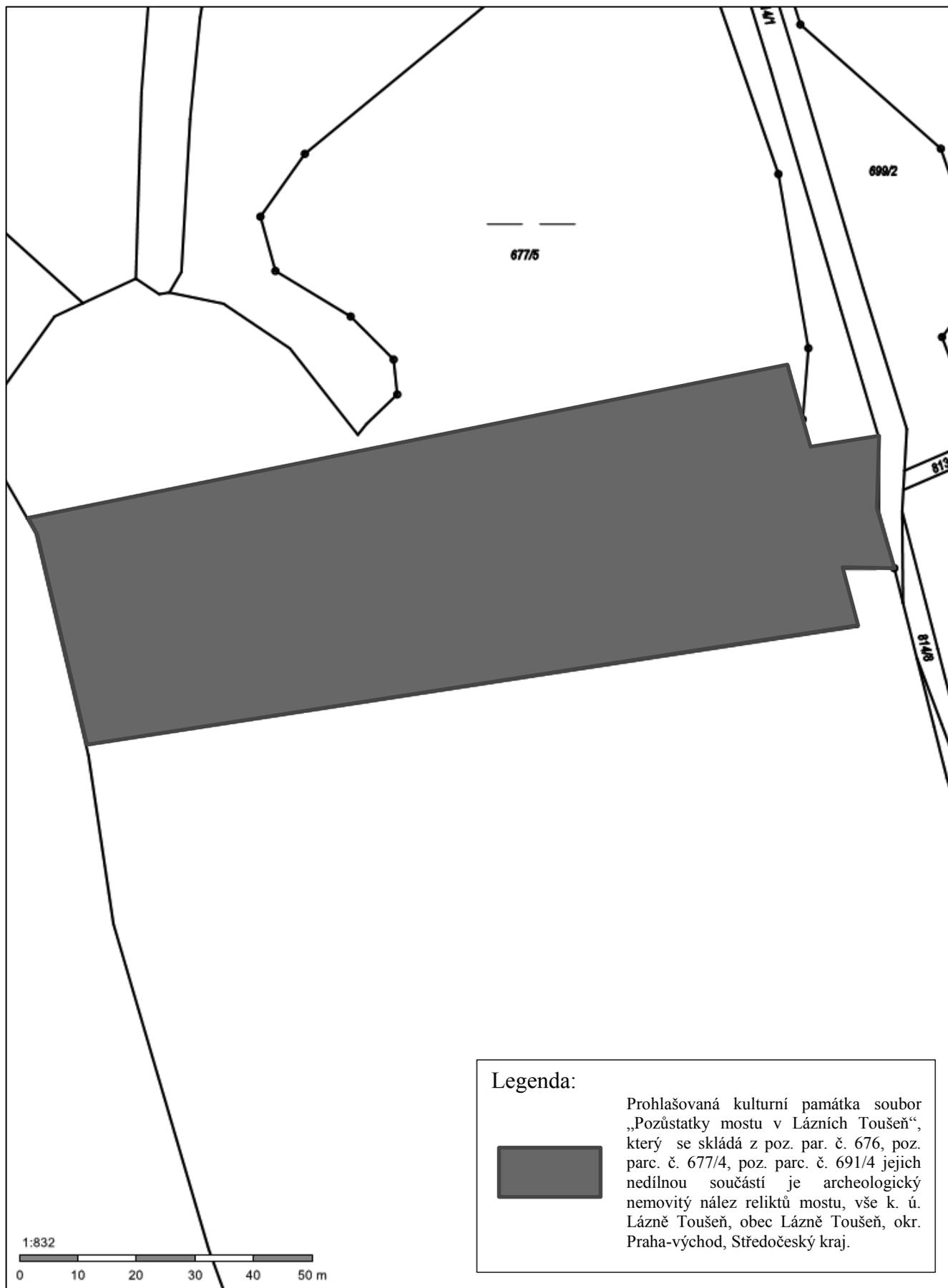
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Rozdělovník:

Na vědomí:
Akademie věd ČR
Krajský úřad střeďočeského kraje, úsek státní památkové péče
Městský úřad Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, úsek státní památkové péče
NPÚ, GR

Příloha č. 1: Zákres umístění kulturní památky „Pozůstatky mostu v Lázních Toušeh“, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 22063/2021 OPP ze dne 31. 3. 2021

Příloha č. 2: Vybrané fotografie kulturní památky „Pozůstatky mostu v Lázních Toušeh“, nedílná součást rozhodnutí Ministerstva kultury č. j. MK 22063/2021 OPP ze dne 31. 3. 2021

